

Geef ons papieren en een toekomst!

De afgelopen maanden en jaren was het asielbeleid een spelelbal waar de traditionele partijen vooral elkaar mee probeerden te raken. Iedereen had er wel één of andere mening over die werd afgestemd op de mening van de politieke tegenstanders. Een stem die minder aan bod kwam, was deze van de vluchtelingen zelf. Ons verhaal als vluchteling geldt enkel als “schrijnend” of als voorbeeld om een standpunt te onderbouwen. Dat aanvaard ik niet.

Zelf kwam ik in 1999 naar België vanuit het door Pakistan bezette deel van Kasjmir. Ik werkte op de ambassade, maar werd daar hard uitgebuit. Ik vertrok om in België asiel aan te vragen. Daarbij leerde ik mijn Filipijnse vrouw Melina kennen die eveneens van op een ambassade was gevlucht omdat ze daar als goedkoop huispersoneel werd misbruikt. We trouwden en kregen hier kinderen die intussen school lopen op de Nederlandstalige school van Sint-Gillis in Brussel. We deden ons verhaal over het misbruik op ambassades in zowel Telefacts als Koppen.

Het is schrijnend dat de politieke spelletjes rond het asielrecht mij reeds 10 jaar onzekerheid hebben gekost. Mijn kinderen Amad en Imran zijn nog nooit in Kasjmir of de Filipijnen geweest, daar kunnen we toch niet zomaar naar toe. Het contrast tussen het Nederlandstalige schooltje in Sint-Gillis en pakweg een lokale school in de door de Taliban bezette Swatvallei zou nogal groot zijn. Voor mijn gezin ligt de toekomst in dit land. Melina en ikzelf hebben 10 jaar van ons leven verloren. Als onze kinderen zonder onze onzekerheid kunnen leven, zouden die 10 jaar voor ons niet eens zo belangrijk zijn.

Wij geven de moed niet op en kunnen rekenen op de steun van vrienden, de leerkrachten en mede-ouders van de school van de kinderen, links-socialistische politieke vrienden. Hun solidariteit houdt ons mee recht als we nog maar eens tegen een muur botsen. Ons regularisatiedossier was ijzersterk, maar werd negatief beoordeeld. Zelfs onze advocaat die zich met hart en ziel voor ons inzet – zelfs als we acties organiseren – begreep er niets van. Ondanks het feit dat we aan alle voorwaarden voldoen, blijven we onzeker over de uitkomst van

Steun is welkom op 063-4025653-91

onze nieuwste aanvraag in het kader van de regularisatie van gezinnen met schoollopende kinderen.

In tussentijd moeten we maar zien te overleven zonder enige uitkering en zonder het recht om te werken. Via zwartwerk hebben we tot nu toe overleefd, maar de zomer zal moeilijk worden. Ik heb verschillende werkaanbiedingen, maar daarbij wordt geëist dat ik papieren zou hebben – een vraag om een tijdelijke werkvergunning af te leveren wordt van de ene instantie naar de andere doorgestuurd. Iedere dag zonder antwoord op onze regularisatievraag is een nieuwe dag vol zorgen over hoe we de huur van ons appartement zullen betalen. En de procedures om wanbetalers uit hun woning te zetten, verlopen in dit land heel wat vlotter dan de asielprocedures.

De vele oproepen tot een regularisatie – van de universiteiten over de kerken tot de vakbonden – krijgen geen enkel gehoor. De reden? Eerst werd ons gezegd dat een regularisatie pas na de verkiezingen mogelijk zou worden, maar na de ene verkiezingen waren de volgende al in aantocht. De dames en heren politici zijn blijkbaar heel veel met zichzelf bezig. De 15% armen in dit land of “vluchtelingen” zoals mezelf en mijn gezin vormen het onderwerp van verkiezingsthema's, maar oplossingen hebben de politici ons niet te bieden.

Het is een asociaal systeem dat mensen die wegvluchten van oorlog, uitbuiting, onderdrukking en de meest extreme armoede enkel maar de deur kan wijzen. De economische crisis zal de tekorten doen toenemen met meer werkloosheid, armoede en bestaansonzekerheid. Ik vraag niet alleen papieren zodat mijn gezin haar toekomst kan beginnen uitbouwen, ik wil ook actief opkomen voor een ander systeem waarin we niet alleen het recht op een toekomst hebben, maar ook een reële mogelijkheid van een goed leven.

Usman Khan Mohammad

Protestactie

aan het ministerie van asiel (Wetstraat 34-36)
op woensdag 9 september om 14u30

socialisme.be/lsp/usman